

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФАКУЛТЕТ ПОЛИТИЧКИХ НАУКА

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФАКУЛТЕТ ПОЛИТИЧКИХ НАУКА

ПРИМЉЕНО: 09.03.2016

286/16

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ

о пријављеним кандидатима за избор наставника и сарадника у звање

I. ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке:

Одлука Сената Универзитета у Бањој Луци, број 01/04-2.392/16 од 05.02.2016. године

Ужа научна/умјетничка област:

Политичка теорија (наставни предмети: Политичка култура, Политички конфликти, Цивилизација и култура и Српска политичка мисао)

Назив факултета:

Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци

Број кандидата који се бирају

1

Број пријављених кандидата

1

Датум и мјесто објављивања конкурса:

Дневни лист „Глас Српске“, 10. фебруара 2016. године (стр. 27) редни број 12 и на веб страници Универзитета у Бањој Луци

Састав комисије:

- а) Др Никола Поплашен, редовни професор, Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци, ужа научна област Политичка теорија, предсједник
- б) Др Јелена Ђорђевић, редовни професор, Факултет политичких наука Универзитета у Београду, ужа научна област Политичка теорија, члан
- в) Др Здравко Злокапа, редовни професор, Факултет политичких наука

Пријављени кандидати

1. Др Ђорђе Вуковић

II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

Први кандидат

а) Основни биографски подаци :

Име (име оба родитеља) и презиме:	Ђорђе (Богољуб и Здравка) Вуковић
Датум и мјесто рођења:	27. 09. 1971. Бања Лука
Установе у којима је био запослен:	ЈП „Глас Српске“, Универзитет у Бањој Луци (Филозофски факултет, Факултет политичких наука)
Радна мјеста:	Уредник ревијалних издања Гласа Српске; Асистент (2004-2008), виши асистент (2008- 2011) и доцент (2011-2016) на Факултету политичких наука – ужа научна област Политичка теорија: наставни предмети: Политичка култура, Политички конфликти, Цивилизација и култура, Српска политичка мисао, Политике свакодневног живота
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	Члан Одбора за политичке науке Академије наука и умјетности БиХ Члан редакције научног часописа Факултета политичких наука у Бањој Луци „Политеија“ Члан Градског одбора Српског културног и просвјетног друштва „Просвјета“ Члан Наставно- научног вијећа Факултета политичких наука Универзитета у Бањој Луци Члан Удружења књижевника Републике Српске Члан Удружења новинара Републике Српске Сарадник на пројекту АНУРС-а „Енциклопедије Републике Српске“

б) Дипломе и звања:

Основне студије	
Назив институције:	Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци
Звање:	Дипломирани новинар
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 2003.
Просјечна оцјена из цијелог студија:	8.3
Постдипломске студије:	

Назив институције:	Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци
Звање:	Магистар социологије
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 2007.
Наслов завршног рада:	„Друштвени утицај штампаних медија у обликовању јавног мњења у Републици Српској“
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Савремена социологија
Просјечна оцјена:	9
Докторске студије/докторат:	
Назив институције:	Факултет политичких наука Универзитета у Београду
Мјесто и година одбране докторске дисертација:	Београд, 2011.
Назив докторске дисертације:	„Штампа као медиј политичке културе“
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Политичке науке
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, година избора)	Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, асистент, 2004. Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, виши асистент, 2008. Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци, доцент (политичка теорија), 2011.

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата

Радови прије посљедњег избора/реизбора

(Навести све радove сврстане по категоријама из члана 19. или члана 20.)

- Вуковић, Ђорђе (2011). **Темељи и развалине политичке културе.** Бања Лука: Comesgrafika; (Члан 19. став 6, 8 бодова)
- Вуковић, Ђорђе (2009). **Идеолошки параграфи медијског извјештавања.** Бања Лука: Филозофски факултет (Члан 19. став 3, 10 бодова)
- Вуковић, Ђорђе. **Медијска (не)објективност у политички подијељеној БиХ.** „Радови“, часопис за хуманистичке и друштвене науке бр. 11, 2008. стр. 211-225. (Члан 19. став 9, 6 бодова)
- Вуковић, Ђорђе. **Парохијализам и подаништво као доминантна обиљежја политичке културе у Републици Српској и БиХ.** Зборник са Бањалучких новембарских сусрета „Научна и духовна утемељеност друштвених реформи“, Филозофски факултет. 2009. стр. 757-769. (Члан 19. став 16, 3 бода)
- Вуковић, Ђорђе. **Политичко пунољетство.** Зборник „Петнаест година Дејтонског споразума и будућност Републике Српске“, Нова српска политичка мисао, Београд, 2011. стр. 216-219. (Члан 19. став 30, 3 бода)
- Вуковић, Ђорђе. **Перспективе масовних медија Републике Српске као агенаса**

политичке социјализације. Зборник са научног скупа Бањалучки новембарски сусрети „Наука, култура и идеологија“, Филозофски факултет Бања Лука, 2008. стр. 159-173.

(Члан 19. став 16, 3 бода)

- Вуковић, Ђорђе. **(Не)моћ медија РС у обликовању слободног и критичког јавног мњења.** „Радови“, часопис за хуманистичке и друштвене науке бр. 9, 2006. стр. 463-477. (Члан 19. став 9, 6 бодова)
- Вуковић, Ђорђе. **Извјештавање о малолjetничкој делинквенцији. Новинарска пракса у штампи РС и БиХ.** у зборнику „Медијско извјештавање о малолjetnicima u sukobu sa zakonom/ La copertura mediatica sui minori in conflito con la legge“, ФПН Бања Лука, Cooperazione Italiana, 2011. стр. 15-26.

(Члан 19. став 16, 3 бода)

Радови послије последњег избора/реизбора

(Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодава сврстаних по категоријама из члана 19. или члана 20.)

1. Вуковић, Ђорђе (2014). **Контекст политичке културе.** Факултет политичких наука, Бања Лука;

У књизи „Контекст политичке културе“ аутор представља и објашњава класичне и савремене приступе изучавања политичке културе, њен настанак, развој и основна обиљежја, као и сродне појмове који се користе за описивање улоге и значаја политичких оријентација становника одређене државе за стабилност политичког система и предвиђање политичких процеса. Политички и национални идентитети, политички симболи и митови, политичке идеологије и идеали, теорије културе и етнопсихолошке карактеристике, политичка социјализација и политичка традиција у овој књизи студентима и читаоцима представљени су на аутентичан, разложан и разумљив начин. Интердисциплинарним проучавањем поменутих феномена, аутор је, према тврђњама рецензената, дао значајан допринос разумевању политичке културе на простору бивше Југославије, посебно у БиХ.

Члан 19. став 3, 10 бодова)

2. Вуковић, Ђорђе. **Судбина државе у карактеру људи.** „Наслијеђе мира“, Босна и Херцеговина 20 година послије Дејтонског мировног споразума (уређили: Амер Капетановић, Judith Illerhues), Friedrich Ebert Stiftung, Сарајево, 2015. стр. 59-80. <http://library.fes.de/pdf-files/bueros/sarajevo/12105.pdf> ISBN 978-9958-884-47-4 COBISS.BH-ID 22533126

У овом раду аутор анализира како озградити повјерење у демократске политичке институције у БиХ и како обиљежја политичке културе која преовладава међу три конститутивна народа утиче на политичке процесе и (не)стабилност политичког система. Двије деценије након заустављања рата о чијим узроцима и карактеру не престају различита и готово непремостива спорења, али о којем постоји јединствена свијест као о најстрашнијем и најтрагичнијем међународном конфликту у Европи након Другог свјетског рата, БиХ још увијек трага за политичком стабилношћу, унутрашњим легитимитетом, равнотежом и хармонијом између етничких заједница, изградњом и јачањем грађанског друштва и демократске политичке културе. Политички конфликти у БиХ са различитим интензитетом и динамиком трају дviјe деценијe након потписивања Дејтонског мировног споразума. Њихова манифестна страна очituјe сe у свакој кризnoj политичkoj и социjalnoj kriзи, tokom ceстиh izbornih kampanja, u neprekidnim

политичким дебатама, медијском извјештавању о актуелним друштвеним питањима и процесима, а нарочито приликом тумачења историјских догађаја. Осим тога, празници, симболи и јавне церемоније којима се апострофитају садржаји од државног, регионалног, вјерског и етнонационалног значаја по правилу постају поводи за распламсавање сукоба, продубљивање дистанци и тензија између националних заједница. С друге стране, латентна димензија конфликтног потенцијала садржана је у колективним свијестима, политичким менталитетима, ауторитарним обиљежјима политичке културе, формалним и неформалним облицима социјализације, распространењем и окочталим предрасудама и стереотипима, али и у карактеру достигнуте форме националних идентитета и њиховог међусобног прожимања.

(Члан 19. став 12, 6 бодова)

3. Вуковић, Ђорђе. **Културно-политички контекст српских заблуда, слабости и мана на почетку 21. вијека**. „Радови“, часопис за хуманистичке и друштвено-науке бр. 18., 2013. стр. 115-136. УДК 1/9 ISSN 1512-505 X e-ISSN 203-5595

Прихватајући тезу да су и мане дио националног карактера, као и да би без њихове анализе одређени народ остао ускраћен за сазнања о свом историјском путу, у овом раду аутор тематизује критичка разматрања којима су велики српски научници, политичари и умјетници описивали националне слабости како би потомке опомињали да избегавају судбоносне грешке, опасне странпутице и кратковиде одлуке. Многе од тих мана и слабости актуелне су и данас, али мањка интелектуалне одговорности да се о њима гласно и аргументовано проговори. Познавање особина националног карактера омогућава предвидљивост политичким процесима и указује на културни контекст у којем се они одигравају. Међу идејама које данашње српске генерације имају о себи, својим задацима и путевима сударају се, гетеовски речено, идеје које гмижу са идејама које лете! Када говоримо о себи, по правилу говоримо о самопорицању и самопреџењивању, о склоности самоокривљивању и одсуству самокритике, о комплексима ниже и вишег вриједности, о „идентификацији са агресором“, преузимању туђих обиљежја и заступању туђих интереса, али и о тврдоглавом истрајавању у сопственим у образиљама, робовању својој заосталости и противрјечностима, неспособности обнављања, оплемењивања и осавремењивања властитог начина егзистенције.

(Члан 19. став 9, 6 бодова)

4. Вуковић, Ђорђе. **Прелазак у трећу фазу политичког утемељења Републике Српске и самоидентификације српског народа у Босни и Херцеговини**. Зборник радова са научног скупа „Република Србија и Република Српска - стари и нови изазови“, Институт за међународну политику и привреду у Београду, Факултет политичких наука у Бањој Луци, Представништво Републике Српске у Србији, Београд, 2014. стр. 87-97. ISBN 978-86-7067-203-1

Иако се током свог двадесетогодишњег постојања Република Српска непрекидно суочава са веома тешким проблемима и изазовима, аутор у овом раду означава двије етапе које обиљежавају политичку и социјалну драму кроз коју је до сада прошао српски народ који живи западно од Дрине. Ако је прва етапа била стварање Републике Српске, њено политичко обликовање и војна одбрана, друга етапа се протеже кроз цијели послијератни период у којем је прворазредни национални задатак представљало очување Дејтонским споразумом признатих државотворних надлежности, одолијевање

међународним притисцима и унитаристичким тенденцијама из Сарајева. Трећа етапа политичког утемељења и јачања Републике Српске почива на унутрашњем социјалном сазијевању, јачању повјерења у институције, афирмацији политичке одговорности.

(Члан 19. став 15, 5 бодова)

5. Вуковић, Ђорђе. **Егоизам међу Србима, од етнопсихолошке црте до синдрома модерног доба.** „Политеина“, Научни часопис Факултета политичких наука у Бањој Луци за друштвена питања бр. 4, 2012. стр. 257-267. УДК 316.334.4:159.992.4 (=163.41)

У тешким и изазовним политичким, економским и културним околностима данашњице, алтруизам и солидарност међу људима бивају на испиту, а невоље узроковане материјалном и егзистенцијалном несигурношћу често доводе до инсистирања искључиво на властитој партикуларности, „ја“ се намеће као врховни принцип и највише добро, без обазривости (или на штету) према другом човјеку, дијелу или цијелој заједници. Савремени човјек прихватио је и поунутрашњио безобзирност као метод у остваривању личних интереса, док екстремни индивидуализам и сама концепција грађанског друштва погодују и потхрањују такве осо-бине међу људима. Тада се општи, национални интерес претвара у фикцију, поглед на колективну судбину постаје замагљен себичним, појединачним амбицијама. У овом раду аутор наново актуелизује проблем рајетинског менталитета код српског народа, нарочито код његових користољубивих интелектуалаца, о чему свједоче многи аутори, од Слободана Јовановића, Владимира Велмар-Јанковића, Владимира Дворникoviћа, до Миле Ломпара, Ђуре Шушњића и Добрице Ђосића. Ова етнопсихолошка карактеристика, према Јовану Цвијићу, обликова се под специфичним друштвенополитичким, историјским и културним условима и око-љностима код беспомоћног православног становништва које је вијековима било изложено терору. Због непрестане борбе за одржавањем голог опстанка, у патњама и страховима, развио се поданички менталитет сервилних и потиштених људи, са израженим особинама потуљености, понизности, фатализма, моралне мимикрије, прагматизма, лукавства и egoизма. Да ли су се и колико у међувремену радикализовале ове особине код нових нараштаја.

(Члан 19. став 9, 6 бодова)

6. Вуковић, Ђорђе. **Тумарање Срба између идеологија и идеала.** „Сварог“, Научно-стручни часопис за друштвене и природне науке , часопис бр.7 , 2013. стр. 28-42. УДК 316.75:323.1 (=163.41) DOI 10.7251/SVR1307028V COBISS.BN-ID 3942680

Као најпозјељнија постигнућа, замисли о максималним вриједностима, мјере потпуности, моралног савршенства или, пак, најбољег нацрта за уређење друштва, идеали су током цијеле људске историје били основа за друштвену акцију. Свако доба је утицало на наше политичко наслијеђе, не само својим тековинама, већ и идеалима. Косовски завјет је најдуговјечнији и најузвишенији идеал српског народа. Он је његова душа, утемељујућа идеја, срж његовог идентитета, историјске тежње, народне идеје, опредјељења заслободу, државотворност, саборство, вјерност, саможртвовање. Однос према том идеалу одређивао је снагу колективне свијести, указивао на духовну и моралну постојаност, детерминисао политичке процесе, дипломатске и војне одлуке. Да ли су данашње генерације Срба изневјерили идеала за које су живјели и умирали њихови преци; да су их надахнуле неке епизодне вриједности и неодољиве уобразиље или су неповратно започели супротан дискурс, остављајући развалине према традиционалној свијести и колективној меморији;

да ли умјесто старих, неостварених идеала стварају нове или егзистирају без било каквих узвишенih идеја, визија, снова? Ако су косовски идеали најстаменитији и најдуговјечнији, идеје попут оних које се везују за југословенство и комунизам данас се означавају као погубне илузије, идеолошка самозатирања и слично. Исто се може рећи и за идеју „европеизације“ српског друштва. Да ли је Република Српска отјелотворење народне идеје српског народа западно од Дрине за државотворношћу и слободом? Како је очувати, обнављајући старе и оживљавајући нове политичке идеале?

(Члан 19. став 9, 6 бодова)

7. Вуковић, Ђорђе. **Културом се држава гради.** „Политеина“, Научни часопис Факултета политичких наука у Бањој Луци за друштвена питања бр. 10, 2015. стр. 115-131. UDK 929:32 НОВАКОВИЋ С. doi. 10. 7251/POL1610115V

Бројна политичка, национална и културна питања којима се прије више од једног вијека бавио велики српски државник и научник Стојан Новаковић историјском судбином поново се постављају пред генерације савремених српских интелектуалаца и родољуба. У овом тексту покушаћемо да укажемо на темељна Новаковићева стајалишта, обликована и пројекта његовим раскошним знањима и богатим искуством као премијера, дипломате, посланика, научника, публицисте. Новаковић је расвијетлио путоказе помоћу којих не само да можемо проникнути у значења одређених историјских феномена и процеса који су пратили српско друштво, већ и да препознајемо и одмјеравамо изазове са којима ћемо се неизбјежно суочавати и преплитати у будућности. Политичке идеје о изградњи и сталном јачању државотворног обрасца, неопходности националног програма, као и културно-просвјетним задаћима на које је упућивао, имају трајну, завјетану снагу, баш као и порука да се национална стремљења српског народа требају огледати и остваривати кроз општељудске, универзалне вриједности. Данашње прилике у српском друштву свједоче колико су мудре и далековиде Новаковићева опомена да уставни поредак и слобода народа губе сваки значај и смисао ако не потичу из свеопштег прихватања законитости, реда, сталности и озбиљног рада, марљивог чувања од сваког насиља и самовоље. Циљ снажне правне државе је и да онемогући да се никада више се понови самовоља појединца који би се нашао на њеном челу. Новаковић је нарочито интересовало како да се „раскомадано Српство“ међусобно упозна, приближи и уједини националном културом. Он уочава да слободе нема без образовања, због чега просвјета и политика морају дјеловати заједнички.

(Члан 19. став 9, 6 бодова)

8. Вуковић, Ђорђе. **Колико будућност Републике Српске зависи од 'патријатског чула' Србије.** часопис „Национални интерес“, Институт за политичке студије, Београд, 2015. 2015/2 <http://www.nacionalniinteres.rs/>

У овом тексту аутор разматра тезу да Република Српска, изложена непресталним притисцима извана и оптерећена бројним слабостима изнутра, још не може да се прогласи једином и коначном побједом српског народа у низу националних пораза током процеса распада југословенске државе. Иако западне силе годинама настоје да унитаризацију БиХ остваре дипломатским уцјењивањем Србије, она и даље, као потписница и гарант Дејтонског споразума, држи кључеве политичке егзистенције Републике Српске, Споразумом о специјалним и паралелним везама обавезана је на бригу о њеној економској и културној виталности, али изнад свега – национални опстанак овог дијела српског становништва зависи од свакодневних и стратешких ослонаца на Србију. Одговорност Београда према сународницима са друге стране Дрине почива прије свега на

сензибилитету „патриотског чула“ (Цвијић) и чврстини „српског становишта“ (Црњански), али и довољно јасном ујверењу како сваки изостанак међусобног разумијевања, сарадње, јединственог дјеловања, који може да буде погубан за Репу-блику Српску, радикално погоршава државне интересе Србије и доводи у питање националну будућност. Без обзира колико бременита била политичка и социјална питања с обје стране Дрине, упркос државним границама, супротним интересима Брисела, Берлина или Вашингтона, српска политика и интелигенција имају националну одговорност, али и довољно повољне услове да остварују задатак уједињавања српског културног простора, подизања националне свијести и афирмације политичких слобода.

(Члан 19. став 7, 12 бодова)

9. Вуковић, Ђорђе. **Обиљежја културе као узроци политичких конфликтата и препреке њиховог регулисања.** „Знакови и поруке“, часопис из комуникације, Комуниколошки колеџ, Бања Лука, број V-1-2012. стр. 65-75. ISSN 1840-3239

Узроци који леже у основи босанскохерцеговачког конфликта приписују се читавом спектру историјских, социјалних и политичких фактора, а посљедњи грађански рат објашњава се и као неминовни епилог дубоких културних и вјерских разлика и противречности. Непуне двије деценије након завршетка оружаних сукоба који нису резултирали коначном побједом или поразом једне од конфликтних страна, али ни добровољним мировним споразумом, могли бисмо констатовати како у БиХ постоји примирје, одсуство физичких сукоба, али не и стање мира. Манифестна страна босанскохерцеговачког сукоба огледа се у свакодневном политичком животу, парламентарним и медијским дебатама, док је конфликт латентно присутану индивидуалним мишљењима, ставовима и оријентацијама припадника различитих културно-етничких заједница. Иако се национални лидери декларативно залажу за европске вриједности, једнакост и слободе свих грађана, у политичкој пракси евидентна је доминација етноцентризма, подаништва, ауторитарне културе. Манипулисање етничким партикултурализмом и његова мобилизација у дневнополитичке сврхе, међусобна оптуживања, потхрањивање антагонизма и одржавање спирале страха, неповјерења и мржње, као и необјективно и неодговорно медијско извјештавање, трауматизују друштвене односе и отежавају разговоре о политичкој, вјерској и културној толеранцији. Помирење не може да буде наметнуто, ни изнуђено јер је његов кључ - добровољност. Аутор истиче да само култура може да оствари тај "ненасилни утицај".

(Члан 19. став 9, 6 бодова)

10. Вуковић, Ђорђе. **Савремено варварство и културна расподућеност.**

Годишњак Друштва Матице српске у РС, Бања Лука, 2012. стр. 125-138 УДК: 316.722 (4) DOI: 10.7251/GMS1201127V

Универзална суштина културе обогаљена је западњачким интервенцијализом, а пред глобализацијом, неолибералном идеологијом, обездущеним капитализмом, алавим тржиштем, лобијима и бомбама са осиромашеним уранијумом нису падале само националне економије, локалне владе и државне границе, већ и културна оригиналност, аутентичност, самообнављајућа разноликост. Све очевидније се остварује Шпенглерова визија краја западне цивилизације, фаустовска култура нестаје у мањој мјери поражена друштвеним суновратима и природним катастрофама колико због усахлог врела сопствене виталности, културе са непомућеним извориштем и бистрим политичким, филозофским,

умјетничким, религијским и научним манифестацијама. Ипак, шта друго осим културе може да распламса историјски оптимизам и спаси 21. вијек? Да ли су актуелне европске интеграције Србије и Републике Српске пут не само ка политичком и економском подјармљивању, већ и злокобни ударац народној традицији и српској култури или се наше динарско бунтовништво и одсуство осјећаја за реализам поново јављају као препека политичког, социјалног и културног развоја. Може ли наше друштво да се уђене у европску културу, са значењем у којем налази истовјетности са српском и свим осталим, у којој јединственост није збир међусобно неповезаних култура? Српска култура треба увијек и изнова критички да се преиспитује, афирмише своје посебности, попуњавајући пукотине оним трајним европским вриједностима, које је, иако су јој најближе, једним дијелом ипак мимоишла.

(Члан 19. став 8, 10 бодова)

11. Вуковић, Ђорђе. **Политичка традиција: извориште слободарства или аргумент за покорност**. Зборник радова „Традиција и идентитет“. Друштво чланова Матице српске у РС, Бања Лука, 2014. стр. 135-154. ISBN 978-99955-730-9-6

Традиција је камен темељац политичке заједнице и основни елемент њеног очувања и континуирање егзистенције, али може да представља и идеолошки конструкт који се прилагођава политичким потребама. Традицијска свијест преноси се са генерације на генерацију, као скуп друштвених пракси препоручује начине организовања заједнице, обрасце мишљења и владања, обезбеђује „готова искуства“, указује на моделе за акцију и учвршћује лојалност појединача властитој нацији, држави, култури. У традицији се осликова идентитет, историјска идеја, стваралачка енергија, државотворна супстанца, политички задатак. Српски народ се у предвечерје грађанског рата у бившој Југославији окренуо властитој традицији, поново славећи и призивајући њене највеће драгоцености као што су хероизам, народни језик и религиозност, православна етика, самопожртвовање, саборност итд. Међутим, показало се да је тај повратак био више симболички него суштински, односно да је „оживљавање традиције“ било мање манифестација искрене привржености духовним и моралним вриједностима, а више инструмент за остваривање идеолошких и политичких интереса, освајање или одбрану власти. Потврдило се да је традиција најмоћније политичко оружје, али и да његова тенденциозна употреба и деструктивна примјена могу имати погубне посљедице. Ауторитарно-тоталитарно наслеђе није кључна карактеристика српске традиције, она нема само антидемократски карактер. У традиционалној свијести вијековним саживљавањем и узајамношћу опстале су клице слобода-рства, родољубља, правичности, егалитаризма, демократске мисли и осјећања.

(Члан 19. став 15, 5 бодова)

12. Вуковић, Ђорђе. **Дисконfirmисање културе у масовним медијима**. Зборник Друштва Матице српске у РС, Бања Лука, 2013. стр. 75-90. ISBN 978-99955-730-4-1 COBISS.BH-ID 3542552

Ако је већ утврђено да су глобализација и масовна култура радикално утицала на рушење традиционалних вриједности (а ми управо на њих мислимо када код говоримо о српској култури), поставља се питање које су то нове вриједности посредоване масовним медијима и колико оне имају заједничког са оним што ми и даље сматрамо националном културом? Судбоносни изазов за националне културе носи ураган таблоидизације који усковитлава медијски простор под притисцима економских и друштвено-политичких промјена. Док стручна и научна мисао треба да редефинише и позиционира мјесто и улогу масовних медија у актуелној драми цивилног друштва, стању међусобног прожимања медија и културе, условљености друштвених процеса јачањем одговорног журнализма,

већина културолога и комуниколога може са подсмјехом да посматрасадржаје културних рубрика, како дневне и периодичне штампе, тако и електронских медија. Посљедњих деценија свједочимо интензивном преобрађају медијског амбијента у којем простор за културу постаје све ужи и безсадржајнији. Комерцијалним медијима завладали су површност и сензационализам, а од истих тенденција обольели су и јавни сервиси. Културно-образовни програм редукован је на културнозабавни. На рачун клишеа допадљивих масовној публици, смањује се простор културно релевантних вијести, а погубне посљедице се осјећају нарочито међу млајом популацијом. Зато је неопходно и у Републици Српској озбиљније започити процес заузимања критичке дистанце у односу на негативне ефекте медијског дјеловања.

(Члан 19. став 15, 5 бодова)

13. Вуковић, Ђорђе, Врањеш, Александар. **Национални и политички идентитет у контексту медијске одговорности**. „Политеиа“, бр. 1, 2011. стр. 121-142. УДК 323.12(497.15=163.41).(497.11)

Питање идентитета увијек се изнова проблематизује у доба кризе, како оне личне, унутрашње драме људског бића, тако и приликом друштвених турбуленција и потреса. Актуелно вријеме карактеришу многобројне и сложене промјене које неизоставно прати криза персоналних и колективних идентитета. Као што се модерно друштво непрекидно мијења под разним утицајима (геополитичких изазова, економских и културних трендова, глобализациских тенденција, технолошких промјена, урушавања моралних вриједности и слично), истовремено идентитети појединача и колективитета, као веома важно својство друштвене егзистенције, доживљава значајне преобрађаје. Дотадашње усталење схеме социјалног и политичког живота људи бивају поремећене или разорене, док још нису успостављене и прихваћене нове. Криза идентитета долази и због хаотичног избора са којим је суочен данашњи човјек, његове отуђености и усамљености у чудном, безличном посмодерном свијету из каквог је принуђен да црпи смисао и вриједности. Зато се све учествалије поставља питање да ли и како можемо сачувати и одржати идентитет пред оним што бисмо могли назвати торнадом глобализације, цунамијем економске кризе, пандемијом потрошачке културе, паничним страховима од сиромаштва, незапослености, тероризма, екуменизма итд.

(Члан 19. став 9, 6 бодова)

14. Вуковић, Ђорђе, Пуцањ(е) слободе и одмазде, „Политеиа“, Научни часопис Факултета политичких наука у Бањој Луци за друштвена питања бр. 8, 2014. стр. 157-177.

У овом раду аутор објашњава политичке и културне прилике у чијем окриљу се одиграо Сарајевски атентат и почeo Први свјетски рат. Политичке идеје Младе Босне након 100 година постале су предмет нових научних и псевудонаучних тумачења, политичких злоупотреба и прекрајања историјских догађаја. Аутор приказује низ покушаја ревизије политичке традиције с намјером да се утиче на преобликовање културе сјећања и ослободилачки покрет прикаже као терористичка организација. Посебан нагласак је стављен на страдање српског народа у БиХ током Великог рата и чувеног Велеиздајничког процеса против српских политичких, културних и вјерских првака, интелектуалне елите и виђенијих родољуба, као и одмазда према српској културној баштини. Политички догађаји који су услиједили у 20. вијеку многа изворишта имала су управо у поменутом периоду.

(Члан 19. став 9, 6 бодова)

15. Вуковић, Ђорђе. Кобни олтар корпоративизма/Џон Ралстон Сол: „Несвесна ци-вилизација. (приказ) у “Политеиа“, бр. 2, 2012. стр. 367 -371.

(Члан 19. став 33, 1 бод)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 96

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) сврстаних по категоријама из члана 21.)

Кандидат је као виши асистент Факултета политичких наука у периоду од 2008. до 2011. године сарађивао на предметима Политичка култура, Политичка антропологија и Политичко јавно мњење, као и на групи журналистичких предмета.

За потребе студената приредио је хрестоматију „Политичко јавно мњење“ (2010). Одржавао предавања и излагао реферате на бројним научним и стручним скуповима („Политички идентитет и улога масовних медија“ на научном скупу „Наука и идентитет“, Филозофски факултет у Источном Сарајеву, 2011; „Политичко понашање и етика“ на семинару „Савремено комуницирање с јавношћу у циљу стварања модерних политичких снага“, Центар центра Владе Српске и Независни универзитет БЛ, 2011; „Партнерство политике и медија, од тријумфа до дебакла“, „Улога медија у политичком животу“, Политичка академија, 2011. Бања Лука: „Странпутице медијске културе“, на научном скупу „Култура и медији“, Друштво Матице српске у Републици Српској, 2011. итд.

Образовна дјелатност послије последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 21.)

- Одлуком Ректората Универзитета у Бањој Луци и Деканата ФПН-а у оквиру пројекта Erasmus Mundus (међународног партнериства високообразовних институција) ангажован као супервизор Caterini Ghobert, студији из Падове (Италија) за њен мастер рад, истраживачки пројекат о укључивању националних мањина у друштво (компаративна анализа Босна и Херцеговина - Бугарска). Но-вембар 2013/ март 2014. (Члан 21. став 10, 3 бода)
- Ментор студији Драгој Гајић, мастер рад: „Основна обиљежја политичке културе Републике Српске у јавним дебатама“; рад одбрањен 24. 09.2014. године (Члан 21. став 13, 4 бода)

Чланство у комисијама за одбрану мастер радова;

- Кандидат Владимир Машић, тема: „Мека моћ у глобалним односима, студија случаја Република Српска“;
- Кандидат Душко Стојановић, „Оноси Сједињених америчких држава и постдејтонске Босне и Херцеговине – безбједносни аспект“;
- Кандидаткиња Светлана Марковић, „Нова мултиполаризација-успон осталих“;
- Кандидат Немања Родић, тема „Консоцијацијска одрживост БиХ“;
- Кандидат Марко Аћић, тема „Хуманитарне војне интервенције – рјешавање или замрзавање конфликта“;

- Кандидаткиња Тамара Ђурувија, тема „Политички односи у БиХ и Европске интеграције“
- Кандидаткиња Драга Гајић, тема „Основна обиљежја политичке културе Републике Српске у јавним дебатама“

(Члан 21, став 14 - укупно 7x2 бода = 14 бодова)

Вредновање наставничких способности:

Према извјештајима о спроведеној анкети студената Факултета политичких наука, за академску 2011/2012, 2012/2013 и 2013/2014 годину, кандидат је остварио сљедеће просјечне оцјене

- Политичка култура 4,38, 4,35 4,29
- Политички конфликти 4,25 4,42 4,32
- Цивилизација и култура 4,83 4,79 4,80

(Члан 25. 30 бодова)

Учешћа на научним конференцијама:

- 15. 05. 2013. Београд: Излагао реферат „Прелазак у трећу фазу политичког утемељења РС и самоидентификације српског народа у Босни и Херцеговини“ на научном скупу „Република Србија и Република Српска - стари и нови изазови“, Институт за међународну политику и привреду; **(Члан 21. став 10, 3 бода)**
- 18. 10. 2013. Излагао реферат на окружном столу о функцијама традиције у очувању националног идентитета, Академији наука и умјетности РС, у организацији Друштва чланова Матице Српске; **(Члан 21. став 10, 3 бода)**
- 24. 11. 2014. Бања Лука: Реферат на научном скупу „Млада Босна и идеја националног ослобођења“, Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци **(Члан 21. став 10, 3 бода)**
- 07. 04. 2015. Бања Лука: Реферат „Медији у процесу помирења“, Институт за друштвена истраживања ФПН, Фондација Конрад Аденауер; **(Члан 21. став 10, 3 бода)**
- 26. 04. 2015. Бања Лука: „Ауторитарна политичка култура и њено наслеђе у државама бивше Југославије“, „Култура сjeћања“, Политичка академија, Фондација Фридрих Еберт; **(Члан 21. став 10, 3 бода)**
- 18. 09. 2015. Регионална конференција „Критичка култура сjeћања - између сjeћања, порицања и заборава“, Бања Лука, Фондација Фридрих Еберт Центар за демократију и транзициону правду; **(Члан 21. став 10, 3 бода)**
- 17. 11. 2015. Београд: Међународна научна конференција „Дејтонски споразум – двије деценије мира и поуке за свијет“, Институт за међународну политику и привреду у Београду, ФПН; **(Члан 21. став 10, 3 бода)**

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 72

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора
(Навести све активности сврстаних по категоријама из члана 22.)

- Учешће у пројекту “Промоција професионализма и толеранције у медијима БиХ“ <http://edukacija.vzs.ba/index.php/coe-zoom/390-sedeset-druga-emisija-vijeca-za-stampu-i-bih-2> (Регулаторна агенција за комуникације БиХ, Вијеће за штампу, БХ новинари,

<p>Владе Норв-шке и Републике Ирске)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Реферат „Интернет и јавно мњење“ на међународној конференцији „Нови медији – демократизација друштва“, у организацији Фондације Friedrich Ebert Stiftung и Сервиса за медијску професионалну едукацију и развој Semper. • Одржао предавање о писању саопштења за јавност политичких партија на семинару под називом "Савремено кому-ницирање с јавношћу у циљу стварања модерних политичких снага у организацији Независног универзитета БЛ, факултета ЦКМ Свеучилишта Херцеговина Мостар и Pro public d.o.o., Норвешка амбасада у Сарајеву
<p>Стручна дјелатност кандидата (послије последњег избора/реизбора) <i>(Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 22.)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Носилац пројекта „Медији у процесу помирења: покривање друштвених дешавања“, Институт за друштвена истраживања ФПН у партнерству са <u>Представништвом Фондације Конрад Аденауер у Босни и Херцеговини</u> (Трајање пројекта: септембар 2014 – март 2015. године) (Члан 22. став 11, 3 бода) • Сарадник и предавач на Политичкој академији Фондације Friedrich Ebert Stiftung (Члан 22. став 22, 2 бода) • Члан Комисије за лиценцирање четвогодишњег смјера политичких наука на НУБЛ-у (Члан 22. став 22, 2 бода)
<p><i>Рецензије:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Рецензент научних текстова у научном часопису „Политеа“ од 2011-2015. • Рецензент књиге Николе Поплашена „Пораз политичких побједника“, Удружење социолога Бања Лука, 2014. • Рецензент публикације Бојана Гребенара „Босанско прољеће, Између протеста, покрета и подвале“, Friedrich Ebert Stiftung, Сарајево, 2014. (Члан 22. став 22, укупно 3x2 =6 бодова) • 27. 05. 2013. Бања Лука: Излагао реферат „Српске заблуде, грешке и (не)одговорности на размеђи миленијума“ у организацији Српског националног форума (Члан 22. став 22, 2 бода) • 02. 06. 2013. Праг-Сарајево-Бања Лука: Мост Слободне Европе: „Пријети ли БиХ да једина на Балкану остане изван Европске уније“(http://www.slobodnaevropa.org/content/most-prijeti-li-bih-da-jedina-na-balkanu-ostane-van-eu/25004167.html) (Члан 22. став 22, 2 бода) • 06.12. 2013. Бања Лука: Предавање о политичком представљању у оквиру едукације политичарки на семинару у организацији Pro. public d.o.o., Независног универзитета Бања Лука, факултета СКМ и Свеучилишта Херцеговина из Мостара (Члан 22. став 22, 2 бода) • 15.05. 2014. Бања Лука: Предавање „Могу ли апстиненти постати бирачи и шта је потребно да се то деси“, на скупу „Апстиненти у Босни и Херцеговини, невидљива страна избора“, Фондација Friedrich Ebert Stiftung (Члан 22. став 22, 2 бода) • 11-12. 09. 2014. Бања Лука: Међународна конференција „Имиџ Босне и Херцеговине и брэндирање државе“. Учешће у панелу и излагање „Корак у будућност: (ре)дефинисање Босне и Херцеговине

(Члан 22. став 22, 2 бода)

- 21. 10. 2014. Бања Лука. Округли сто „Једни о другима кроз медијску призму“, представљање резултата почетка пројекта „Медији у процесу помирења: покривање друштвених дешавања“, Институт за друштвена истраживања ФПН у партнерству са Представништвом Фондације Конрад Аденауер у Босни и Херцеговини

(Члан 22. став 22, 2 бода)

- 15- 16. 11. 2014. Београд, X Међународни форум за транзициону правду, Постигнућа у постјугословенским земљама, у организацији Коалиције за РЕКОМ

(Члан 22. став 22, 2 бода)

- 20-23. 10. 2014. Бања Лука: Школа демократије за студенте из Загреба, Подгорице, Тузле и Бање Луке. Предавање „Ауторитарна политичка култура и њено наслијеђе/ актуелни политичко-културолошки оквир у којем живимо“, организација Centar za međunarodne studije Zagreb, Centar za međunarodne odnose Banja Luka, Friedrich Ebert Stiftung

(Члан 22. став 22, 2 бода)

- 27. 11. 2014. Бања Лука. Реферат „Извјештавање о темама из прошлости“, Округли сто „Медији у процесу помирења: покривање друштвених дешавања“, Институт за друштвена истраживања ФПН у партнерству са Представништвом Фондације Конрад Аденауер у Босни и Херцеговини

(Члан 22. став 22, 2 бода)

- 26. 03. 2015. Бања Лука: Предавање „Шта је српска политика без културе и просвјете“, Академија наука и умјетности РС, СПКД „Просвјета“

(Члан 22. став 22, 2 бода)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 33

III. ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

На објављени Конкурс за избор наставника за научну област Политичка теорија (наставни предмети: Политичка култура; Политички конфликти; Цивилизација и култура; Српска политичка мисао) на Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци пријавио се један кандидат: доц. др Ђорђе Вуковић.

Након детаљне анализе приложене документације кандидата и након извршеног бодовања у складу са Правилником о поступку и условима избора наставника и сарадника на Универзитету у Бањој Луци, констатовано је да је кандидат доц. др Ђорђе Вуковић остварио укупано 201 бод.

Увидом у достављену документацију чланови комисије једногласно су констатовали да пријављени кандидат испуњава све услове за избор академског особља у наставно научно звање Универзитета, према члану 77. Закона о високом образовању Републике Српске.

Др Ђорђе Вуковић рођен је 1971. године у Бањој Луци, где је завршио основну и средњу школу, дипломирао и магистрирао на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци. Докторску дисертацију одбранио је 2011. године на Факултету политичких наука Универзитета у Београду и стекао звање доктора политичких наука.

Кроз академску каријеру прво је обављао послове демонстратора и спољашњег сарадника Филозофског факултета, потом је биран у звања асистента и вишег асистента, да би претходних пет година био ангажован као доцент на Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци на ужој научној области Политичка теорија и изводио наставу и вежбе из предмета Политичка култура, Политички конфликти, Цивилизација и култура и Српска политичка мисао, као и Политике свакодневног живота на мастер студијима ФПН-а. Објавио је три научне књиге, десетине научних радова у часописима од националног и међународног значаја, учествовао на бројним конференцијама, носилац истраживачких пројеката, ментор и члан комисија за одбрану мастер радова, а добијао је и највише оцјене од стране студената. Због постигнутих резултата у јавном и научно-истраживачком раду у области политичких наука изабран је у Одбор за политичке науке Академије наука и умјетности Републике Српске. Члан је Наставно-научног вијећа Факултета политичких наука, сарадник Института за друштвена истраживања и Политичке академије ФЕС, редакције научног часописа „Политеја“, а активан је и у СПКД „Просвјета“ и Удружењу књижевника Републике Српске.

У складу са горе наведеним, Комисија предлаже Наставно-научном вијећу Факултета политичких наука и Сенату Универзитета у Бањој Луци да доцента др Ђорђа Вуковића изабере у звање ванредног професора.

У Бањој Луци, 02.03.2016. године

Потпис чланова комисије

1.

Проф. др Никола Поплашен, редовни професор, , предсједник

2.

Проф. др Јелена Ђорђевић, редовни професор, , члан

3.

Проф. др Здравко Злокапа, редовни професор, члан